

Boris Sluckij

TŘI BÁSNĚ

x x x

Jen odpovědná vyprávění
přijala za své slovesnost naše,
néhodnou improvizaci
potkéval v Rusku pech.
Žalostné černokněžničení
či surrealistická kaše
naší civilizaci
nebyly nikdy na prospěch.

Největší ruští modernisté
neměli rádi nejasnost a tmu
a psali obsažně a čistě,
okovy zdravého rozumu
- třebaže hřebuku činili zedost,
trefit se do černého dovedli -
spoutali příslovečný chaos
a pořádek v něm zavedli.

OBTÍŽE PŘEKLADU

Překládat verše, to je
totéž co projít stěnou
a s kůží zkrvavenou
vzápětí vstoupit na jeviště
pod sto lamp shora, zepředu,
před tisíc lidských pohledů,
zdí z cihel nebo z kamene
prorazit silou pramene.

Nalehko, času napospas
ve světle stojíš bez iluzí,
s tváří sis bezúspěšně smáz
prach cihel, krev a slzy.
Přes armaturu, přes beton
a přes tmy tmoucí procezený
je ještě věrný hlas a tón?
Došel jsi k cíli?
Nevím. Není.

přeložil Jaroslav Kabíček